

A homeopátiás gyógyítás alapelvei II.

Simile elv Gyógyszervizsgálat Potenciálás

2. Gyógyszervizsgálat

Hahnemann által a kínafa kéreggel elvégzett önkísérlet tekinthető az első homeopátiás gyógyszervizsgálatnak. Sorozatosan bevett kinin adagoktól azt várta, hogy a teste ki fog húlni a kinin lázcsillapító hatása miatt. Ehelyett azonban a folyamatos szedés hatására belázasodott és maláriás megbetegedéshez hasonló tünetek jelentek meg nála. A jelenség elgondolkoztatta. Ezt követően - annak igazolására, hogy ami kis adagban gyógyít egy bizonyos betegséget, nagy adagban annak tüneteit idézi elő - Hahnemann saját magán, családtagjain, barátain több száz szerrel - melyek növényi, állati és ásványi eredetűek voltak - végzett gyógyszervizsgálatokat.

Ezek során tehát egészséges vizsgálati személyek egy csoportjának kezdte el a szereket adagolni és figyelni azt, hogy milyen tünetek jelennek meg a vizsgálatban résztvevőkön. A tüneteket összegyűjtötte és csoportosította az úgynevezett fej-láb séma szerint: tehát a testen fentről lefelé haladva jelölte az előfordult változásokat. Az így kapott tünetegyüttest *gyógyszerképnek* nevezte el. Azok a könyvek, amelyek a gyógyszerképeket tartalmazzák a *Materia Medica*-k. A *Materia Medica*-ban a homeopátiás szerek annak az anyagnak a nevét viselik, amelyből a szer készül. Így pl. a világon mindenütt *Belladonna*, *Arsenicum album* vagy *Lachesis* néven jegyzik az *Atropa belladonnából*, a Fehér arzénből vagy a Lándzsás vipera mérgéből készített homeopátiás szert.

A Hahnemann által bevizsgált szerek ma is ugyanúgy szerepelnek a *Materia Medica*-ban és a homeopátiás gyógyszerkincs részét képezik, mint 200 évvel ezelőtt. Azonban az akkori néhány száz szerből álló fegyvertár mára az azóta és jelenleg is folyamatosan végzett gyógyszervizsgálatok eredményeinek köszönhetően több ezerre, nőtt.

A gyógyszervizsgálatokat ma is szigorú kritériumok szerint kivitelezik.

Egy-egy vizsgálati csoportban 15-20 egészséges, se homeopátiás, se allopatiaás gyógyszert nem szedő, önkéntes résztvevő van. A vizsgálati személynek képesnek kell lennie jól megfigyelni saját magát és észrevenni a szer bevétele előtti állapothoz képesti eltéréseket. A gyógyszervizsgálat kettős vak placebo kontrol módszer szerint történik a placebo effektus kizárása érdekében. A kísérletben résztvevők saját érzékenységüknek megfelelően rövidebb vagy hosszabb adagolási idő után mutatnak tüneteket. Lehetséges, hogy valakinél már egy adag után is megjelennek tünetek, másoknál csak többnapos szedés után észlelhető változás. Az első tünetek megjelenését követően a szer adagolását abbahagyják.

A gyógyszervizsgálatokat kizárólag egyféle hatóanyagot tartalmazó és már hígított szerekkel, tehát sohasem mérgező mennyiséggel végzik.

Mielőtt sor kerülne a gyógyszervizsgálatra, gyakorlott homeopata teljes, részletes homeopátiás anamnézist vesz fel a vizsgálati személytől annak érdekében, hogy elkülöníthető legyen a szer bevétele előtt már jelenlévő és a szer adagolása után kialakult tünet vagy tünetek.

A vizsgálati személyektől nyert tüneteket gondosan mérlegelik mielőtt a gyógyszerkép részévé teszik.

Kiderül az is, hogy egy-egy homeopátiás szernek van-e valamely specifikus affinitása egy-egy szervhez vagy szervrendszerhez, valamint az is megállapítható, hogy mely típusú személy az, aki az adott szerre különösen fogékony. Megfordítva, mely

csoportja a betegeknek lesz különösen jól gyógyítható az adott szerrel. A klasszikus példa erre, amikor leírják, hogy pl. a Pulsatilla olyan pácienseknél fog elsősorban jól hatni, akik teltebb testalkatúak, általában szőkék, kék szeműek, könnyen sírnak, de könnyen meg is vigasztalhatók, nagyon idegenkednek a zsíros ételektől, kívánják a friss levegőt, stb. Míg a vékony, sötéthajú és szemű, aktív, energikus, de igen fázós, munkamániás, ingerlékeny személyek inkább pl. a Nux vomicára reagálnak jobban.

Dr. Kürti Katalin

gyermekgyógyász – homeopata

Magyar Homeopata Orvosi Egyesület